

Lezen: Openbaring 1

Tekst: Openbaring 1:4b-5a

*Bijzonderheid: intrede Rotterdam Centrum – preek van max. 10 min*

Het was op een dinsdagavond. Na preekcollege van professor Trimp. Ik weet het nog goed. Ik zat met twee medestudenten in de soos. En we wisten het. We begrepen het. Hoe het zat met de Drieëenheid. We zouden er een boek over publiceren. En we zouden gevierd en bewonderd worden.

Eén maar: we hadden zojuist met z'n drieën een fles whisky soldaat gemaakt. Dus het was anders spiritueel dan we dachten. De volgende ochtend waren we alle drie niet op college. Koppijn. En we wisten ook niet meer wat we allemaal bedacht hadden.

Ik heb me daarna twee dingen voorgenomen:

1. Voorzichtig zijn met drank
2. Voorzichtig zijn met God

Het eerste lukt niet altijd.

En het tweede?

Wat ik steeds meer leer is dit: hoe meer ik me in de God van de Bijbel verdiep. Hoe meer ik tracht door te dringen in de diepte van zijn wezen. Hoe minder ik van hem begrijp. En daarom wil ik graag met eerbied en ontzag over God spreken. God is zoveel groter dan mijn woorden. Zoveel dieper dan mijn gedachten. Zo veel bewogener dan mijn emoties.

Tegelijk maakt God zich bekend. Vooral via Jezus. Door zijn Geest. Hij laat ons zien wie hij is. En daar wil ik samen met jullie zijn. De komende jaren, als hij het geeft. Zijn woord mag wonen in de gemeente. In onze harten. In deze stad. Aan ons en via ons wil hij zich bekend maken.

Vanochtend laat de Heer zich meteen al zien. Als een God die drie in één is. Dat is al zo onvoorstelbaar. Je zoekt in beelden. Een catechisant in Nieuwerkerk antwoordde op de vraag: 'waar denk je aan bij de drieëenheid?' meteen met: Messi, Suarez en Neymar. (foto beamer) De voorhoede van Barcelona. Samen plezier. Overmacht. Samen gaan voor een doel. Elkaar mooie dingen gunnen. Mensen laten genieten. Allemaal dingen die ook bij God passen. Toch is hij zoveel groter dan dit beeld. (foto beamer weer weg)

Als je de bekende woorden van de tekst neemt. Vertrouwd en toch gelijk mysterieus. Je hebt de woorden misschien al honderden keren gehoord. Maar wat staat er eigenlijk? Hoe laat God zich zien?

Allereerst God de Vader. Die wordt genoemd: hij die is, die was en die komt. Dat laatste is vreemd. De eerste twee, dat geeft eigenlijk de naam van God in het Oude Testament weer. Ik ben die ik ben. Maar dat is ook: Ik zal er zijn. Maar dat staat hier nou juist niet. Dat zou je verwachten. Die is, die was en die er zal zijn. Maar er staat: die komt. Ik vind dat een mooie gedachte: God die niet alleen voor je uit gaat. De weg baant. Maar je ook tegemoet komt. Hij staat met zijn gezicht naar je toe. Hij komt dicht bij je vanuit de toekomst. Zijn ogen zijn op jou gericht. Mooie twist vind ik dat.

En dan de zeven Geesten. Waarom niet één? Waarom zeven? Zeven wordt in de Bijbel wel het getal van de volheid genoemd. Veel verklaringen voor. Vier plus drie. Vier windstreken, drie dimensies. Ofzoiets. In ieder geval betekent het dat Gods Geest overal is. Altijd betrokken op je leven. Waar je ook heen gaat. Als je op de vlucht bent misschien voor God. Voor nabijheid. Of als je je juist verloren voelt en niet gezien. Zeven geesten. Alle uithoeken van deze wereld. Je bent nooit te ver weg voor Gods aanwezigheid.

En dan dat laatste. Jezus Christus. Alleen die namen al. Redder. Messias. Maar dan ook nog wat er aan toegevoegd wordt. Hij is de betrouwbare getuige. Wie hem ziet, die ziet God. Ik vind dat altijd heel plezierig. Ik word blij van Jezus. Ik hoorde het ook vaak op de alpha-cursus: 'ja, als God zo is, dan vind ik hem ook wel tof'. Zo is God. Zoals Jezus laat zien.

Jezus is ook de eerstgeborene van de doden. Anderen stonden op uit de dood. Maar die kwamen terug. Jezus gaat als eerste door de dood heen. Helemaal opnieuw geboren. Dat is logisch niet aanvaardbaar. Maar zo openbaart hij zich wel. En hij heeft zich laten zien na zijn opstanding. Want hij wil je overtuigen. Meenemen. In zijn toekomstvisie. Reële hoop. Dat is wat hij je wil geven.

En hij is de heerser over de vorsten van de aarde. Dat zegt hij ook als hij afscheid neemt van zijn leerlingen: 'Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde'. Ook dat is niet zomaar te zien om ons heen. En in ons eigen leven. Jezus lijkt soms helemaal niet de regie te hebben. Toch zegt hij dat wel zo hier. Daar moeten we dan maar op vertrouwen.

En die drie samen, die zelf al niet logisch te begrijpen zijn. Die drie zijn samen God. Dat is niet te vatten. Maar dat is wel hoe God zich openbaart! En daar willen we in de kerk naar luisteren. Daar gaan we ons leven op richten. God vertelt ons hier hoe groot hij is. En hij doet dat in woorden die we kunnen begrijpen. Maar we kunnen het niet echt vatten. We kunnen er niet echt bij.

...

Waarom zou God dat doen? Dat we hem niet kunnen begrijpen? Het zou het zoveel makkelijker maken om te geloven. Als je God gewoon kon narekenen. En misschien wel kon voorrekenen. Zo hoor ik wel eens. Maar is het ook niet iets prachtigs? Ik voel me heel veilig bij iemand die groter is dan ik. Die ik niet in mijn broekzak heb. Die altijd een stap verder is. Al dingen gezien heeft die ik niet zomaar opmerk.

En als die grote God vandaag naar jou en mij toekomt met genade en vrede. Twee zulke fantastische woorden. Genade. Je krijgt het zomaar. Zijn aanwezigheid. Zijn liefde. Zijn aanvaarding. Wie je ook bent hier. Je hoeft niet eerst aan heel veel voorwaarden te voldoen. Dat zie je in het vervolg van Openbaring. Jezus gaat in hoofdstuk 2 en 3 zeven gemeenten aanspreken. En die gemeenten, die zijn niet echt volmaakt. En dan druk ik het nog zachtjes uit. En toch begint God deze brief met dit woord. Genade. Zo komt God je tegemoet.

En vrede. Deze onbegrijpelijk grote God belooft je vrede. Voor alles uit. Geen angst dat God over je heen dondert. God is geen boeman. Hij wil zijn grootheid juist inzetten voor genade en vrede. Voor aanvaarding en ruimte.

Als God zo in mijn leven komt, dan stelt met dat gerust. Ik voel me enorm veilig bij hem. Niet afgerekend, niet beoordeeld. En tegelijk, als God zo in je leven komt, dan gebeurt er wat met je. Als God komt met genade en vrede. Dan verandert er veel. We gaan het meemaken. En dan is kerk-zijn relevant. Niet alleen voor de leden. Maar ook voor de omgeving. Ik hoop dat we dat mogen beleven. Ik wil er in ieder geval voor gaan. En heb er zin in.

Amen